

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

11.7.2007

B6-0279/2007 }
B6-0282/2007 }
B6-0283/2007 }
B6-0284/2007 }
B6-0286/2007 }
B6-0289/2007 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

Vastavalt kodukorra artikli 103 lõikele 4 esitanud

- Charles Tannock fraktsiooni PPE-DE nimel,
- Pasqualina Napoletano, Robert Evans ja Neena Gill fraktsiooni PSE nimel,
- Annemie Neyts-Uyttebroeck, Sajjad Karim, Marco Cappato ja Marios Matsakis fraktsiooni ALDE nimel,
- Michał Tomasz Kamiński, Adam Bielan ja Marek Aleksander Czarnecki fraktsiooni UEN nimel,
- Cem Özdemir, Jean Lambert ja Gisela Kallenbach fraktsiooni Verts/ALE nimel,
- André Brie ja Jaromír Kohlíček fraktsiooni GUE/NGL nimel,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

- ALDE (B6-0279/2007)
- PPE-DE (B6-0282/2007)
- PSE (B6-0283/2007)
- GUE/NGL (B6-0284/2007)
- UEN (B6-0286/2007)
- Verts/ALE (B6-0289/2007)

Pakistan

RC\677105ET.doc

PE 392.994v01-00}
PE 392.997v01-00}
PE 392.998v01-00}
PE 392.999v01-00}
PE 393.001v01-00}
PE 393.004v01-00} RC1

ET

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Pakistani kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse kodukorra artikli 103 lõiget 4;
 - võttes arvesse 24. novembri 2001. aasta partnerlus- ja arengualast koostöölepingut Euroopa Ühenduse ja Pakistani Islamivabariigi vahel (mida nimetatakse ka kolmanda põlvkonna koostöölepinguks), eriti selle lepingu artiklit 1, kus on sätestatud, et „inimõiguste ja demokraatia põhimõtete austamine [...] on käesoleva lepingu oluline element”¹;
 - võttes arvesse ELi–Pakistani 8. veebruari 2007. aasta ühisdeklaratsiooni ning esimest Pakistani–EÜ ühiskomisjoni kohtumist Pakistani–EÜ koostöölepingu alusel 24. mail 2007. aastal, kus mõlemad osapooled kohustusid arendama laialdast, ametlikult vormistatud poliitilist dialoogi ning kinnitasid oma tihedat koostööd paljude piirkondlike ja rahvusvaheliste küsimuste osas;
 - võttes arvesse asjaolu, et hiljem käesoleval aastal toimuvad parlamendi-, provintsi- ja presidendivalimised;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi SAARC delegatsiooni visiiti Pakistani 2006. aasta detsembris ning president Musharrafiga toimunud kohtumist Lahores;
 - võttes arvesse varasemaid resolutsioone inimõiguste ja demokraatia kohta Pakistanis, eriti 10. veebruari 2004. aasta² ja 22. aprilli 2004. aasta³ resolutsioone,
- A. arvestades, et Punase mošee ründamine nõudis palju inimelusid;
- B. arvestades, et kokkupõrked mošees ja selle ümbruses on radikaalse islamiliikumise kujutatavate ohtude selge demonstratsioon, millele president Musharraf ei ole võib-olla reageerinud piisavalt kiirelt ega otsustavalt;
- C. arvestades, et Musharraf'i administratsiooni juhtimisel tehtud terve rea põhiseaduse muudatustega on Pakistani poliitilist süsteemi oluliselt muudetud ning valitsemissüsteem on suudetud kujundada parlamentaarsest ümber presidentaalseks, kus presidendil on võim parlamendi otsuseid tühistada või parlament laiali saata;
- D. arvestades, et sõjavägi ja salateenistused omavad jätkuvalt liigset mõju Pakistani poliitikale, valitsusele ja majandusele ning see olukord on vastuolus demokraatia taastamise kava põhimõttega, mis nägi ette, et võim antakse sõjaväelt tagasi tsiviilvalitsusele;

¹ EÜT C17, 22.1.1999, lk 6.

² ELT C97E, 22.4.2004, lk 112.

³ ELT C104E, 30.4.2004, lk 1040.

- E. arvestades, et hiljutised sündmused, sealhulgas ülemkohtu esimehe Iftikhar Mohammad Chaudhry töösuhte peatamine 9. märtsil, mis põhines seni tõestamata süüdistusel ametireeglite rikkumises, ning sellest alguse saanud üha jätkuvad rahvarahutused on suurendanud vajadust kiiresti lahendada demokraatia ja õigusriigi küsimused Pakistanis;
- F. arvestades, et Ameerika Ühendriikide valitsus on suurendanud survet Pakistanile, kuna viimane ei ole suutnud vähendada terrorismi;
- G. arvestades, et Euroopa Liit annab Pakistanile vaesuse leevendamiseks ning tervishoiu ja riikliku hariduse jaoks olulisel määral rahalisi vahendeid,
1. väljendab oma solidaarsust Pakistani rahvaga, kes on relvastatud äärmuslaste toime pandud vägivalda ohvriks; on sügavalt mures 1800 või enama inimese ohutuse pärast, keda usutakse praegu viibivat Punases mošees ja kellest mõnesid hoitakse võib-olla pantvangis; nõuab tungivalt, et Pakistani valitsus teeks kõik endast oleneva piiramise lõpetamiseks ilma uute hukkunuteta ning võtaks süüdi olevad isikud vastutusele;
 2. nõuab tungivalt, et Pakistani valitsus pöörduks tagasi demokraatliku valitsemise juurde, korraldades enne aasta lõppu vabad, õiglased ja demokraatlikud valimised, ning hoiatab erakorralise olukorra või muude meetmete kehtestamise eest sõna-, ühinemis-, kogunemis- või liikumisvabaduse mahasurumise eesmärgil;
 3. õhutab president Musharraf'i austama kehtivat põhiseadust, lubades uutel rahvakogudel pidada presidendivalimisi ning loobudes oma sõjaväe ülemjuhataja kohast, millise kohustuse ta oli eelnevalt ELi ees võtnud;
 4. nõuab tungivalt, et Pakistani relvajõud võimaldaksid vabasid ja õiglasi valimisi, kaasa arvatud võimalust maapaos olevatel poliitilistel liidritel Pakistani tagasi pöörduda ja valimistel kandideerida; nõuab meetmete võtmist, et piirata sõjaväe ja muude relvastatud rühmituste mõju poliitilistele ja demokraatlikele protsessidele;
 5. tervitab asjaolu, et EL jälgib Pakistani parlamendivalimisi ning EP osaleb vaatlusmissioonis; tunneb siiski muret mitmete valimiskampaania aspektide pärast, milleks on eriti:
 - kolm kuud enne valimisi moodustatava ajutise valitsuse (mille liikmed nimetab president Musharraf) neutraalsus;
 - asjaolu, et kandidaadiks olemise eeltingimuseks on akadeemiline haridus, mis välistab 70% Pakistani naiste valimistel kandideerimise; seetõttu nõuab tungivalt selle piirangu kaotamist;
 - Pakistani tulevase presidendi puudulik legitiimsus, kui ta valitakse ametist lahkuva assamblee poolt;
 6. palub nõukogu ja komisjoni edastada president Musharraf'ile selge sõnum, et üleminek tsiviilvalitsussüsteemile, tugevdades demokraatlikke institutsioone ja protsesse, on ainus vastuvõetav viis, kuidas praegusest kriisist välja tulla;

7. nõuab tungivalt, et nõukogu ja komisjon astuksid kindlameelselt välja kõigist koostöölepingus kirja pandud põhimõtetest, eriti demokraatia ja inimõiguste klauslist kinnipidamise eest; tervitab 8. veebruaril toimunud ministrite kohtumist ja 24. mail toimunud Pakistani–EÜ ühiskomisjoni kohtumist kui positiivseid samme ELi ja Pakistani vaheliste suhete tugevdamisel; rõhutab, et ELi ja Pakistani vahelised suhted põhinevad koostöölepingus kirja pandud põhimõtetel: kohustus tagada demokraatia, rahu ja stabiilsus, areng, kaubandussuhete edendamine – kaasa arvatud Lõuna-Aasias piirkondliku koostöö kaudu – ja inimõiguste austamine; nõuab intensiivset poliitilist dialoogi nimetatud küsimustes;
8. taunib ülemkohtu esimehe Chaudhry töösuhte peatamist väidetava ametireeglite rikkumise tõttu, mida on laialdaselt peetud valitsuse katseks säilitada valimisaastal kontroll kohtusüsteemi üle; nõuab kohtuvõimu sõltumatuse ja õigusriigi põhimõtete austamist, nõuab tungivalt, et Pakistani valitsus võtaks vajalikke meetmeid praeguse allakäigutrendi vastassuunda pööramiseks ning hoiduks igasugusest poliitilisest sekkumisest praegu ülemkohtus arutatavasse kohtuasjasse; märgib kõigi Pakistani juristide poolt üles näidatud tugevat solidaarsust ülemkohtu esimehega;
9. kahetseb sügavalt 41 tsiviilisiku hukkamist poliitilistes demonstratsioonides Karachis 12. mail ja mõistab hukka vägivalda kasutamise poliitiliste eesmärkide saavutamiseks nii valitsuse liitlasvägede kui ka opositsiooniliste poliitiliste parteide liikmete poolt;
10. tunneb samuti muret teadaannete pärast, et oletatavad islamivõitlejad on tulistanud Peshawaris surnuks kolm hiinlasest töölisi, mis võib olla seotud Punase mošee piiramisega;
11. mõistab hukka kõik valitsuse katsed omada kontrolli ajakirjandusvabaduse üle ringhäälingulubade muutmise, vabaõhusündmuste otseülekannete piiramise ning ajakirjandus- ja ringhäälinguliitudele valitsuse korralduste väljaandmisega; mõistab hukka kõik ajakirjanike ja ringhäälingutöötajate ähvardamise, sundimise ja hirmutamise vormid;
12. tunneb muret terrorismis kahtlustatavate isikute, ajakirjanike, üliõpilaste, Balochi rahvuslike liikumiste liikmete ja teiste poliitiliste aktivistide „kadumise” paljude põhjalikult dokumenteeritud juhtumite pärast ning rõhutab tungivalt, et inimröövid, kohtuvälised surmamisid ja vangistus ilma kohtuprotsessita on vastuolus rahvusvahelise õiguse põhiprintsiipidega, sealhulgas õigusega elule ja õiglasele kohtupidamisele;
13. tervitab Euroopa konsensust arengu osas ning ELi selget kohustust tegeleda konfliktist või riigi ebakindlusest lõhestatud maadega ning tema sama selget kohustust saavutada aastatuhande arengueesmärgid, sealhulgas hariduspoliitika; kutsub Pakistani valitsust üles oluliselt suurendama rahalist toetust laiapõhjalise õppekavaga riikliku haridussüsteemi loomiseks kogu riigi ulatuses, sealhulgas hõimupiirkondades; kutsub valitsust üles täitma oma kohustusi teostada tõelist kontrolli praegu äärmuslaste kontrolli

all olevate medresete üle;

14. võtab murega teadmiseks jätkuvalt saabuvad teated usuvähemuste represseerimise kohta ja jumalateotuse seaduste kasutamise usuvähemuste vastu;
15. tunneb muret, et kuigi president Musharraf on rahvusvahelisel tasandil lubanud pühenduda terrorismi- ja äärmuslusvastasele võitlusele, võivad riigis eksisteerivad valitsuse, sõjaväe ja usufundamentalistide vahelised poliitilised liidud olla takistuseks valitsuse suutlikkusele tegelda äärmusluse ja fundamentalismi küsimusega; nõuab tungivalt, et Pakistani valitsus astuks viivitamata tõhusaid samme, hoidmaks ära mis tahes poliitilise või relvastatud üksuse katsed kasutada riigi territooriumi varjupaigana ning Afganistani operatsioonide baasina;
16. tunneb muret ebastabiilsuse ja mässumeelsuse levikuga seotud vägivalda kasvu pärast hõimupiirkondades, eriti Waziristanis, märkides eriti mitmete enesetapu-pommirünnakute asetleidmist, sealhulgas atentaadikatset siseministrile 28. aprillil Peshawaris; kutsub Pakistani valitsust üles muutma olukorda õigusriigi edendamise ning kodaniku- ja poliitiliste õiguste laiendamise abil piirkonnas positiivseks;
17. nõuab tihedamat dialoogi provintsi- ja kohalike liidritega provintsidele suurema autonoomia andmise küsimuses või provintside huvide suuremat esindatust riiklikul tasandil; mõistab hukka valitsuse repressiivpoliitika Balochistanis, kus jätkuvalt nõutakse provintside suuremat autonoomiat ja tõhusamat piirkondlikku kontrolli selle piirkonna oluliste loodusvarade üle;
18. kutsub valitsust üles rakendama Pakistani ülemkohtu soovitusi ning laiendama põhiõigusi ja poliitilisi vabadusi põhjapiirkondadesse;
19. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ning Pakistani valitsusele ja parlamendile.